

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 782: Tất Cả Thế Gian Tức Là Khắp Pháp Giới, Tận Vị Lai, Tất Cả Thiên Long Bát Bộ, Tứ Sinh Lục Đạo, Đều Nên Ủng Hộ

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 066)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Tất cả thế gian tức là khắp pháp giới, tận vị lai, tất cả thiên long bát bộ, tứ sinh lục đạo, đều nên ủng hộ.】

Thực tại mà nói, câu “khắp pháp giới, tận vị lai” này hàm chứa ý nghĩa rất sâu, rất rộng. Bởi vì thế gian có ba loại lớn: thứ nhất gọi là Trí Chánh Giác thế gian, thứ hai là Hữu Tình thế gian, thứ ba là Khí thế gian. Ba loại thế gian này đều có vị thế chủ (vị chủ của thế gian), chúng ta đọc kinh “Hoa Nghiêm” thì sẽ hiểu rõ. Kinh “Hoa Nghiêm” vừa mở đầu đã nhắc đến thế chủ, đây chính là vị chủ của thế gian, trang nghiêm thế gian. Trong kinh giảng về Thần Cây, Thần Hoa, Thần Núi, Thần Sông, Thần Biển, những vị này đều gọi là thế gian chủ; thuộc về Khí thế gian chủ, thuộc về khí thế gian, là chủ của khí thế gian. Hữu tình thế gian chủ, ví như quốc vương ở chốn nhân gian, hiện nay chúng ta gọi là tổng thống, hoặc Thiên Vương của chư thiên, đây là Hữu tình thế chủ; trong phẩm “Thế Chủ Diệu Nghiêm” có giảng về những vị này. Thế chủ của Trí Chánh Giác là Như Lai, Phật là thế chủ, thế chủ của Trí Chánh Giác thế gian. Cho nên, sáu chữ này (khắp pháp giới, tận vị lai) bao quát không có cùng tận.

Câu tiếp theo bên dưới là giảng về trời, người, A-tu-la, tất cả Thiên long bát bộ. Tất cả các cõi trời, chính là từ trời Dục giới cho đến trời Vô sắc giới, gồm hai mươi tám tầng trời. Bát bộ quỷ thần là những chúng sanh có ở trong cõi trời Dục giới. Chư Phật, Bồ-tát thường hay giảng kinh thuyết pháp ở cõi người, cõi trời; có hằng hà sa số quỷ thần đều đã quy y Tam Bảo, phát nguyện làm hộ pháp thần của Tam Bảo. Cho nên, chỉ cần tâm của bạn an trụ ở trên Đạo, bạn nhất định sẽ có hộ pháp thần bảo hộ. Bạn chớ nên sợ hãi, chớ nên kinh hoảng, chớ nên lo âu. Bạn phải biết rằng chư Phật hộ niệm, Long thiên bảo hộ là điều chắc chắn sẽ nhận được. Nếu như trong tâm có sự hoài nghi, tâm này hễ vừa

khởi lên sự nghi ngờ, thì hộ pháp thần liền rời đi. Vì sao vậy? Vì đạo tâm của bạn không còn nữa, bạn đã thoái chuyển rồi.

Tôi nghĩ rằng trong số các đồng tu chúng ta, có không ít người đã từng lay “Tam Muội Thủy Sám”, đã từng đọc qua quyển kinh Thủy Sám này. “Tam Muội Thủy Sám” là câu chuyện về Ngô Đạt Quốc Sư thời nhà Đường. Ngô Đạt Quốc Sư là vị cao tăng tu hành suốt mười đời, rất khó được, thật sự không dễ dàng. Người tu hành trên thế gian này, có thể được như ngài ấy là điều vô cùng hy hữu, thật sự là đời sau lại tiếp tục xuất gia, mười đời đều làm người xuất gia, sự tu hành đều rất đổi tốt đẹp. Ngài có một oan gia trái chủ, trong quá khứ đã bị ngài hãm hại đến chết, tâm oán hận chẳng phút nào nguôi ngoai, luôn tìm cách để báo thù ngài. Thế nhưng, hồn ma ấy không thể lại gần, bởi ngài có thần hộ pháp, nên oan gia trái chủ không thể nhập vào thân ngài được. Đến đời thứ mười, công phu tu hành cũng đã tích lũy sâu dày, ngài làm Thầy của hoàng đế, tức là Quốc Sư. Làm được một vị Quốc Sư không phải do tu một đời, hai đời mà có được; ngài là cao tăng mười đời mới làm được Quốc Sư.

Hoàng đế ban tặng cho ngài một chiếc bảo tọa bằng gỗ trầm hương. Chiếc ghế đó lớn hơn chỗ tôi ngồi đây nhiều; chỗ ngồi này của tôi thì không sánh được, quá nhỏ rồi, chỗ ngồi này dẫu ngồi kiết già cũng không mấy thuận tiện. Chúng ta thường gọi là ghế thái sư, chiếc ghế đó mỗi bề lớn chừng ba thước, theo cách nói hiện nay là vuông vức một mét, ngồi kiết già lên đó vô cùng thoải mái; hoàng đế tặng cho ngài, ghế được chạm khắc bằng gỗ trầm hương. Giá trị của gỗ trầm hương hiện nay cực kỳ đắt đỏ, phải tính bằng lạng. Khi hoàng đế tặng cho ngài chiếc bảo tọa này, ngài rất hoan hỉ, liền khởi sinh tâm kiêu mạn, nghĩ rằng mình đã là Quốc Sư rồi, các vị pháp sư khác không có vị nào sánh bằng. Một niệm tâm kiêu mạn này vừa sinh khởi, thì hộ pháp thần liền rời đi. Vì sao vậy? Vì ngài đã thoái tâm rồi, thoái thất đạo tâm rồi. Thế là oan gia trái chủ liền nhập vào thân ngài, trên đầu gối của ngài mọc ra một cái mụn ghẻ hình mặt người, suýt chút nữa là mất đi mạng sống.

Cho nên, vấn đề cốt lõi chính là ở chỗ bản thân chúng ta có đạo tâm hay không. Tham, Sân, Si, Mạn, Nghi, hễ động một niệm phiền não này, thì đạo tâm liền mất đi. Có rất nhiều người phát tâm tu hành, nhưng khi gặp phải trắc trở thì cho rằng Phật Pháp không linh nghiệm, thế rồi liền lui sụt đạo tâm. Phật Pháp làm sao lại không linh nghiệm cơ chứ? Gặp phải trắc trở là do nghiệp chướng hiện tiền. Đó chính là cơ hội để cho bạn tiêu trừ nghiệp chướng. Nếu bạn có thể nhẫn nại, ngay tại nghịch cảnh đó mà tu định, tu huệ, thì nghiệp chướng sẽ qua

đi, sẽ được tiêu trừ. Nếu như bạn sinh tâm nghi hoặc, thì nghiệp chướng của bạn lại tăng trưởng, không những không tiêu trừ mà còn tăng thêm. Như vậy thì làm sao bạn có thể được chư Phật hộ niệm, làm sao có thể được Long thiên ủng hộ cho được!

Chư Phật, Long thiên thiện thần, nói cho quý vị biết, các Ngài không hề nể nang tình cảm hay thể diện đâu. Không phải nói là ngày ngày tôi cúng dường Ngài, lạy lục Ngài, dâng bốc Ngài, rồi mang tình người ra để cầu cạnh, không hề có chuyện đó! Các Ngài hoàn toàn chỉ nhìn xem bạn có đạo tâm hay không, bạn tu hành có đúng như pháp hay không. Nếu bạn tu hành như pháp, dù bạn không cầu xin, các Ngài cũng nhất định sẽ đến bảo hộ bạn; còn nếu bạn tu hành không đúng pháp, thì bạn có cầu xin thế nào đi chăng nữa, các Ngài cũng không đến.

Quý vị ở ngay chỗ này, cần phải tinh tế tĩnh tâm mà thể hội. Nếu như tâm của chúng ta không hướng về Đạo, vậy thế nào là Đạo? “*Ứng vô sở trụ nhi hành bố thí*” (Nên không trụ vào đâu mà thực hành bố thí) chính là Đạo; nếu như trong tâm bạn có chỗ vướng mắc, trụ chấp mà thực hành bố thí, thì đều không phải là Đạo. Thế mà bạn lại đi cầu xin chư Phật hộ niệm, cũng cầu xin Long thiên quý thần bảo hộ, kết quả vừa cầu thì đều đến cả, “chư Phật, Bồ-tát” đều đến rồi, “hộ pháp thần” cũng đều đến rồi, nhưng những kẻ đến đó là thứ gì vậy? Đều là yêu ma quỷ quái. Yêu ma quỷ quái biến thành hình dáng của Phật, Bồ-tát đến “gia trì” cho bạn; yêu ma quỷ quái biến ra hộ pháp thần đến “ủng hộ” bạn, chúng bày ra những trò như thế đấy. Nói thực ra, chúng đến để đùa bỡn bạn, đến để trêu chọc bạn; trêu chọc xong rồi chúng bỏ đi, còn bạn thì đọa vào địa ngục. Lời này không phải là tôi tùy tiện nói ra, mà là đích thân Phật đã dạy trong kinh “Lăng Nghiêm”. Quý vị hãy xem phần cuối của kinh “Lăng Nghiêm”, ba quyển ở phía sau có nói về “Ngũ thập chủng ám ma” (Năm mươi loại ám ma). Chúng ta khi nhận được sự hộ niệm, nhận được sự hộ pháp, hãy suy nghĩ cho kỹ, vị hộ pháp hộ niệm này rốt cuộc là Phật hay là Ma, bản thân cứ tĩnh tâm tự phản tỉnh một chút thì sẽ rõ ràng, sẽ minh bạch ngay thôi.